

ΡΟΜΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος τρίτον τούτο είναι
κι' έδρα πάλιν αι 'Αθήναι.

Ό 'Ρωμής την έβδομάδα — μόνο μία φορά θα διαγίνη
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατβαίνει.
Συνδρομητής δέν δέχομαι — γιατί δέν τους ανέχομαι
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατήσ — δέν περνάς συνδρομητής.

Δεκαπέντε του Μαρτίου
και ή μνήμη 'Αγαπίου.

Χίλια οκτακόσα ογδοήντα έξη,
εις αυτό τόν χρόνο κάττι θα μάς τρέξη.

Δέν θα έχουμε τετάρτα — όπως πριν και νταραβέρτα.
Γράμματα και πληρωμαί — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μές' στην φόρων την άντάρα — κι' ό'Ρωμής μας μία δεκάρα
κι' ός την δίνη όποιος θέλει — είδ' άλλώς δέν μάς μέλει.

Ένδεκα πούντος κι' έκατό
κι' εις τόν θεόν γονυκειώ.

Τράκ τρούκ τά παλαμάκια
κι' έχουν μεγάλη κάκια.

Ό Βασιληάς κι' ό Θόδωρος σάν νάναι θυμωμένοι,
άλλά κανείς δέν έμαθε άκόμη τί συμβαίνει.
Παίζουν, θαρρώ, 'στη ράχη μας κι' οι δρο τόν κλωτσο-
[σκοϊφι
και χάσκουν όλ' οι φρόνιμοι τριγύρω των σάν μπουφοί.
'Αλλ' όμως ός κτυπήσωμε κι' έμεις τά παλαμάκια
κι' ό Βασιληάς κι' ό Θόδωρος βαστούν μεγάλη κάκια.

Γι' αυτό είδήσεις κατ' αυτές άκούσαμεν μυριάς,
γι' αυτό και τόν διάταγμα τόν περι έφεδρείας
άπάνω 'στο βασιλικό έσάπιζε τραπέζι
κι' άρχισ' ό κόσμος νά γελά και νά τόν περιπαίζη.
'Αλλ' όμως ός κτυπήσωμε κι' έμεις τά παλαμάκια
κι' ό Βασιληάς κι' ό Θόδωρος βαστούν μεγάλη κάκια.

Ό Θόδωρής με δάκρυα του Βασιληά ζητεί
νά υπογράψη πιά κι' αυτό τόν έρημο χαρτί
κι' ό Βασιληάς στου Θόδωρής τά λόγια δέν προσέχει
κι' άνάβει τόν τσιγάρο τον και λέει 'πέρα βρέχει'.
'Αλλ' όμως ός κτυπήσωμε κι' έμεις τά παλαμάκια
κι' ό Βασιληάς κι' ό Θόδωρος βαστούν μεγάλη κάκια.

Και τί άγάπη έννοιωσαν κι' οι δρο των μία φορά!
δέν είχαν γνώμη χωριστή και ήταν μία χαρά.
'Ο Θόδωρής έφώναζε «τόν πόλεμο θα κάνω»
κι' ό Βασιληάς του έλεγε «μαζί σου θ' άποθάνω».
Μά τώρα;... ός κτυπήσωμε κι' έμεις τά παλαμάκια
κι' ό Βασιληάς κι' ό Θόδωρος βαστούν μεγάλη κάκια.

Γιατί ό τόσοσ των θυμός και τόν πολύ γενιάτι;
ό Χατζηπέτρος τάχατε δέν είναι 'στο Παλάτι;
μή τάχα δέν έτέλειωσε κι' αυτό τόν κάζους μπέλλι;
τί άλλη χάρι τόν λοιπόν ό Βασιληάς μας θέλει;
'Αλλ' όμως ός κτυπήσωμε κι' έμεις τά παλαμάκια
κι' ό Βασιληάς κι' ό Θόδωρος βαστούν μεγάλη κάκια.

Μή τάχατε ό Βασιληάς κι' ό Θόδωρος άκόμη
δέν έχουν για τόν πόλεμο κι' οι δύο μία γνώμη;
ποιός τάχα νά υποχωρή, ποιός τάχατε νά φταίη
και ό Φιλήμων εις αυτά τί τάχατε νά λήη;
'Αλλ' όμως ός κτυπήσωμε κι' έμεις τά παλαμάκια
κι' ό Βασιληάς κι' ό Θόδωρος βαστούν μεγάλη κάκια.

Καλέ Χριστέ μου τείν'αυτά, Χριστέ μου τείναι τούτα;...
κάτω 'στον Βάλτον τά χωριά βαρούνε τά λαγούτα
κι' εκείνο τόν διάταγμα τάναθεματισμένο
άπ' τόν Παλάτι μόλις χθές έβγήκ' υπογραμμένο.
'Αλλ' όμως ός κτυπήσωμε κι' έμεις τά παλαμάκια
κι' ό Βασιληάς κι' ό Θόδωρος βαστούν μεγάλη κάκια.

Αυτός ό άνοστος θυμός για τόν Θεό ός πάψη
κι' άφου ηδύοκησε κι' αυτό νά μάς τόν υπογράψη,
βασιλική διαταγή και τά σκυλιά δεμένα
κι' έμεις άλειφει έχομε 'στόν ήλιο άπλωμένα.
Ταρά τατάμ ή σάλπιγγες, τράκ τρούκ τά παλαμάκια
κι' ό Βασιληάς κι' ό Θόδωρος βαστούν μεγάλη κάκια.